

Šios klaidos susijusios su tuo, kad:

- i) Pirmosios instancijos teismas visiškai atsisakė nagrinėti apeliančių nurodytus pagrindus ir argumentus dėl peticijos teisės, kuri yra Europos Sąjungos pilietybės instituto sudėtinė dalis, pažeidimo;
- ii) Pirmosios instancijos teismas visais atvejais iškraipė 2002 m. liepos 18 d. ombudsmeno sprendimo, kuris buvo svarbiausias ieškovo ieškinyje nurodytas įrodymas, turinį arba bet kuriuo atveju Pirmosios instancijos teismas suklydo teisiškai įvertindamas šią aplinkybę;
- iii) Pirmosios instancijos teismas neteisingai aiškino ir taikė gero administravimo, nešališkumo ir teisėtų lūkesčių principus, o kai kurias atvejais iškraipė įrodymus ir visais atvejais teisiniu požiūriu klaidingai kvalifikavo ieškinyje nurodytus faktus, susijusius su paminėtų principų pažeidimu;
- iv) Pirmosios instancijos teismas nenagrinėjo prašymo atlyginti žalą arba visais atvejais jo neišnagrinėjo teisingai nusprenddamas, kad skundžiamas Komisijos elgesys tebuvo atskiri ir nesusiję faktai, o ne bendra pozicija, neatsižvelgdamas į tai, kad minėtų Bendrijos taisyklių pažeidimą ir ieškovams padarytą žalą nulėmė aštuonerius metus trukęs bendras Komisijos elgesys.

Apskritai paėmus apeliančiai mano, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į bendrą taisyklę, pagal kurią Komisija atsako už tai, kad procedūros būtų vykdomos tinkamai ir laikantis įstatymų, o padarius klaidą ji privalo atlyginti dėl blogo administravimo atsiradusią žalą. Be to, administracijos elgesiui taikomų taisyklių nesilaikymas gali sukelti moralinę žalą, kurią Europos Sąjungos piliečiai gali prašyti atlyginti.

2006 m. kovo 31 d. pareikštas ieškinyje byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Ispanijos Karalystę

(Byla C-172/06)

(2006/C 131/65)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán

Atsakovė: Ispanijos Karalystė

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, valstybės pagalbos suteikimą ūkio subjektams, siekiantiems prekiauti Ispanijoje saulės kolektoriais, pagamintais ir teisėtai prekiaujamais kitoje valstybėje narėje ar pagamintais Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusioje valstybėje, siedama su sąlyga, kad šie kolektoriai turi turėti atitikties sertifikatus, atitinkančius nacionaliniuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus ir kad dėl šios priežasties specialiai įgaliotoje nacionalinėje laboratorijoje jiems turi būti atliekami pakartotiniai bandymai, jau atlikti minėtose valstybėse narėse, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 28 ir 30 straipsnius ir Europos ekonominės erdvės susitarimo 11 ir 13 straipsnius.
- Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ispanijos teisės aktai dėl valstybės pagalbos suteikimo saulės kolektoriams iš kitos valstybės narės ar Europos ekonominės erdvės susitarimą pasirašiusios valstybės prieštarauja pagrindiniam laisvo prekių judėjimo principui ir negali būti pateisinami nė viena iš EB 30 straipsnyje nurodytų bendro intereso priežasčių ir nė vienu iš Teisingumo Teismo praktikos pripažintų imperatyvių reikalavimų.

2006 m. balandžio 5 d. Stadtwerke Schwäbisch Hall, Stadtwerke Tübingen GmbH ir Stadtwerke Uelzen GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl 2006 m. sausio 26 d. Pirmosios instancijos teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimo byloje T-92/02 Stadtwerke Schwäbisch Hall, Stadtwerke Tübingen GmbH ir Stadtwerke Uelzen GmbH prieš Europos Bendrijų Komisiją, palaikomą E.On Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG ir Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Byla C-176/06 P)

(2006/C 131/66)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantės: Stadtwerke Schwäbisch Hall, Stadtwerke Tübingen GmbH ir Stadtwerke Uelzen GmbH, atstovaujamos advokatų D. Foquet ir P. Becker

Kitos proceso šalys: Europos Bendrijų Komisija, E.On Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Hamburgische Electricitäts-Werke AG

Apeliančių reikalavimai

- Panaikinti 2006 m. sausio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją* (byla T-92/02) ⁽¹⁾.
- Jei byloje gali būti priimtas sprendimas, panaikinti 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos sprendimą C(2001) 3967 galut. ta apimtimi, kuria Komisija jame konstatuoja, kad atidėjimai, skirti pašalinti Vokietijos Federacinėje Respublikoje esančių atominių elektrinių radioaktyvias atliekas ir uždaryti šias elektrines, nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme.
- Jei byloje negali būti priimtas sprendimas, perduoti bylą Pirmosios instancijos teismo pirmajai išplėstinei kolegijai, t. y. teisėjams, kurie buvo paskirti pirmosios instancijos procese, nagrinėti iš naujo.
- Priteisti iš Komisijos pirmojoje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- Priteisti iš atsakovės apeliaciniame procese patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Papildomai:

- Atmesti proceso bylą įstojusių šalių prašymą priteisti iš apeliančių pirmųjų Pirmosios instancijos teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantės šiuo apeliaciniu skundu skundžia Pirmosios instancijos teismo sprendimą, pripažįstantį teisėta Komisijos išvadą, kad mokesčių už atidėjimus, skirtus pašalinti Vokietijos Federacinėje Respublikoje esančių atominių elektrinių radioaktyvias atliekas ir uždaryti šias atominės elektrines, atidėjimas negali būti laikomas valstybės pagalba pagal EB 87 straipsnio 1 dalį. Apeliantė skundžia jos grindžiamą procesą ir materialinės Bendrijos teisės pažeidimą.

Apeliančių teigimu, Pirmosios instancijos teismas, nepaisant akivaizdžių bylos sunkumų ir ypatingos svarbos, nesant ypatingų aplinkybių, ją iš pirmosios išplėstinės kolegijos perdavė ketvirtajai kolegijai, kurią sudarė trys teisėjai. Šis neturintis pagrindo ir nepateisintas bylos perdavimas mažesnei kolegijai po to, kai keletą metų vyko procesas, pažeidžia ieškovių teisę, kad byla būtų nagrinėjama joms teisėtai paskirto teisėjo.

Apeliantės nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas neatskyrė reikalavimų, reikalingų valstybės pagalbos egzistavimui, nuo reikalavimų, reikalingų pradėti formalią pagrindinę tikrinimo procedūrą. Kadangi šiuo atveju tikrinant, ar planuojama pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, iškilo rimti sunkumai dėl fakto ir teisės, susiję su valstybės garantijos buvimu, pakankamu išsipareigojimų uždaryti atominės elektrines ir pašalinti radioaktyvias atliekas apibrėžtumu, taip pat su konkrečiomis atidėjimų sumomis, mokesčių lengvatomis ir bendromis uždarymo išlaidomis, Komisija negalėjo apsiriboti tik pirminiu tikrinimu. Priešingai, šioje byloje ji privalėjo pradėti formalią tikrinimo procedūros etapą.

Be to, Pirmosios instancijos teismas neteisingai įvertino Vokietijos teisės aktų dėl atidėjimų selektyvumo klausimą. Jis neįvertino to, kad mokesčių lengvatos, taikomos atidėjimams atominės energetikos sektoriuje, yra išimtis iš bendros mokesčių sistemos. Tačiau ši išimtis gali būti taikoma tik jei būsimieji išsipareigojimai yra pakankamai aiškiai apibrėžti. Bet taip nėra šiuo atveju: visiškai nepakankamai buvo apibrėžti kriterijai, susiję su uždarymo laiku, uždarymo išsipareigojimais ir nuostatų nesilaikymo teisinėmis pasekmėmis. Tačiau, net jei *de jure* ir negalima konstatuoti pagalbos selektyvumo, priemonė gali prieštarauti valstybės pagalbą reglamentuojančiai teisei, jei ji yra naudinga tam tikroms įmonėms. Elektros energijos vidaus rinkos liberalizavimo direktyva reikalauja, kad valstybės narės aktyviai panaikintų diskriminaciją ir konkurencijos apribojimus. Tačiau, priešingai tam, Pirmosios instancijos teismas nenusprendė, kad federalinė vyriausybė buvo įpareigota pakeisti Vokietijos praktiką, susijusią su atidėjimais, kuri, selektyviai remdama atskirus ekonomikos sektorius, tiesiogiai pažeidžia direktyvą ir „naudingo poveikio“ principą.

Galiausiai ieškovės tvirtina, kad ginčijamu sprendimu jos nepagrįstai įpareigojamos padengti į bylą įstojusių šalių bylinėjimosi išlaidas. Kadangi į bylą įstojusios šalys į procesą įstojo labai vėlyvoje jo stadijoje, kai jau buvo pateiktos visos pagrindinės rašytinės pastabos, jų indėlis palaikant atsakovų pusę galėjo būti tik labai nedidelis. Ši situacija nepateisina to, kad ieškovės visiškai padengtų jų bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 74, p. 15.